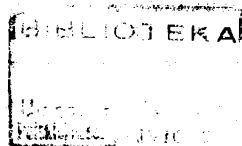

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18977.

Kl. 68 a, 13.

Stanisław Skrzepiński
(Królewska-Huta, Polska)
i Marja Golakowska
(Kraków, Polska).

Zamek.

Zgłoszono 2 października 1931 r.

Udzielono 21 września 1933 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest zamek, który odznacza się prostą budową i pewnością działania. Zamek według wynalazku posiada pewną ilość zatrzymów w kształcie płytek, które obracają się na wale poziomym i do których powierzchni łukowatych przylegają luźno pierścieniowe płytki, przesuwane przy obracaniu pierwszych płytek. Do połączenia obydwóch płytek służą usprężynowane drążki, które obracają się na czopach, osadzonych na płytkach pierścieniowych; jedne końce czopów wchodzą pomiędzy zęby, wykonane na łukowatych powierzchniach obracających się zatrzymów. Każda płytka pierścieniowa posiada jedno wcięcie; wcięcia te w zamkniętym zamku posiadają rozmaite położenia, a przy obrocie zatrzymów,

odpowiadających stosowanej kombinacji, w celu otwarcia zamka, płytki pierścieniowe przesuwają się tak, iż wcięcia ich ustawiają się w jednej linii i tworzą rowek, w który przy następującem obrocie odpowiedniej rękojeści wchodzi zapadka, zwalnająca rygiel, co umożliwia przesunięcie rygla z położenia zamkniętego w położenie otwarte. Przy zamykaniu rygla zapadka ta pod działaniem drążków zostaje przesunięta w górę i opierając się o odpowiednie wcięcia rygla, zapobiega jego przesunięciu się w położenie otwarte.

Na rysunku uwidoczniony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia zamek po zdjęciu pokrywy w widoku z przodu, fig. 2 — w widoku z boku, a fig. 3 — klucz do zamka.

Na wale 24, obracającym w osłonie 25 zamka zapomocą rękojeści 4, osadzona jest na stałe płyta 3, zaopatrzona we wcięcia 3'. Zatrzymy 6—6''' o kształcie wycinka koła są nasunięte luźno na ten wał 24. Do łukowatych powierzchni tych płytek, zaopatrzonych w zęby 7, przylegają pierścieniowe płytki 2—8''', posiadające wcięcia 23—23''' na ząb 15' zapadki 15. Na czopach 100 płytek 8 obracają się drażki 10—10''', których zęby 9 wchodzą w pewnych położeniach zatrzymów 6 i płytek 8 pomiędzy zęby 7 i na które działają sprężyny 21. Na rysunku przedstawiony jest tylko jeden drażek.

Na wale 13 umocowany jest na stałe drażek dwuramienny 14, 14', jak też jest luźno osadzona zazębiona płytka 17, zaopatrzona w nasady 16, 16', ograniczające ruch ramienia 14. Zęby tej płytki współdziałają z zębami 18 rygla 12, który jest dwukrotnie wcięty tak, że powstają dwa stopnie 28 i 28'.

Na rysunku jest przedstawiony zamek w położeniu zamkniętem; zęby 9 znajdują się pomiędzy odpowiednimi zębami 7 (zależnie od nastawionej kombinacji), zapadka 15 przylega do stopnia 28 rygla, a ramię 14' — do nasady 16'.

Do otwierania, względnie do zamykania zamka, służy klucz (fig. 3), składający się z podstawy 1, w którą wsunięte są pręciki 2 — 2'''. Ilość i długość tych pręcików zależy od stosowanej kombinacji.

Przy otwieraniu należy wsunąć klucz w otwór 3' i obracać następnie płytę 3 zapomocą rękojeści 4 tak, aby pręciki 2 — 2''' zostały przesunięte wgórę. Podstawa 1 otrzymuje położenie 5 (fig. 1), a zatrzymy 6 — 6''' obracają się na wale 24 zależnie od długości pręcików, przyczem zęby 9 wchodzą pomiędzy odpowiednie zęby 7 i utrzymują zatrzymy 6 i płytki 8 w takim położeniu, iż wcięcia 23 ustawiają się w jednej linii. Przy następującem obracaniu wału 13 w prawo zapomocą rękojeści

11, ramię 14 naciska na górną powierzchnię zapadki 15, obracającej się na czopie 27, przyczem ząb 15' wsuwa się we wcięcie 23 — 23''' i obraca drażki 10. W dolnem krańcowem położeniu zapadki 15, górna jej powierzchnia znajduje się poniżej pionowej krawędzi 12' stopnia 28, a ramię 14 przesuwają się wzdłuż łukowatego wydrążenia 15''' zapadki, podczas gdy ramię 14' naciska na nasadę 16 i obracając płytkę 17, powoduje przesunięcie się rygla 12 tak daleko, aż jego ściana otrzyma położenie 12'''. Stopień 28' utrzymuje w położeniu poziomem zapadkę 15, która naciskając na drażki 10, zwalnia zatrzymy 6. Po obróceniu płyty 3 wdół i wyjęciu klucza, zatrzymy 6'''—6 obracają się pod działaniem sprężyny 22 w kierunku wskazówki zegara. Do ograniczania ich ruchu służy płyta 20.

Przy zamykaniu postępuje się w sposób podobny, rękojeść 11 należy jednak obracać w lewo. Ramię 14' naciska na nasadę 16', a rygiel zostaje wysunięty w lewo, aż jego tylna ścianka zajmie położenie 12''', w którym przednia krawędź 15''' górnej powierzchni zapadki 15 znajduje się poniżej pionowej krawędzi 12'. Drażki 10 obracają się wgórę pod działaniem sprężyn 21 i podnoszą zapadkę, a krawędź 15''' podpira rygiel 12. Zęby 9 wchodzą pomiędzy odpowiednie zęby 7. Po wyjęciu klucza, zatrzymy 6 przesuwają się aż do płyty 20 wraz z zębami 9 i płytkami 8, których wycięcia 23 otrzymują zależnie od kombinacji rozmaite położenia. Płytki te mogą być ustawione w położenie, umożliwiające odsunięcie zapadki 15 jedynie przy stosowaniu klucza o tej samej kombinacji.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamek z dwudzielnymi zatrzymami, składającymi się z płytek o kształcie wycinka koła i z przylegających do nich płytek, posiadających kształt odcinków

pierścieni, znamieny tem, że posiada usprężynowane narządy, służące do czasowego łączenia usprężynowanych płytek (6) o kształcie wycinka koła, z płytkami pierścieniowatymi (8).

2. Zamek według zastrz. 1, znamieny tem, że narządy sprzęgające stanowią drążki (10), osadzone obrotowo na płytkach pierścieniowatych (8).

3. Zamek według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że posiada zapadkę (15), która zapada we wcięcia (23) płytek (8) i wy-

chyła drążki (10), co powoduje zwolnienie płytek (6).

4. Zamek według zastrz. 1—3, znamieny tem, że na wale (24) płytek (6) umocowana jest płytka (3), która jest zaopatrzona w otwór na klucz.

Stanisław Skrzepiński.

Marja Gółakowska.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

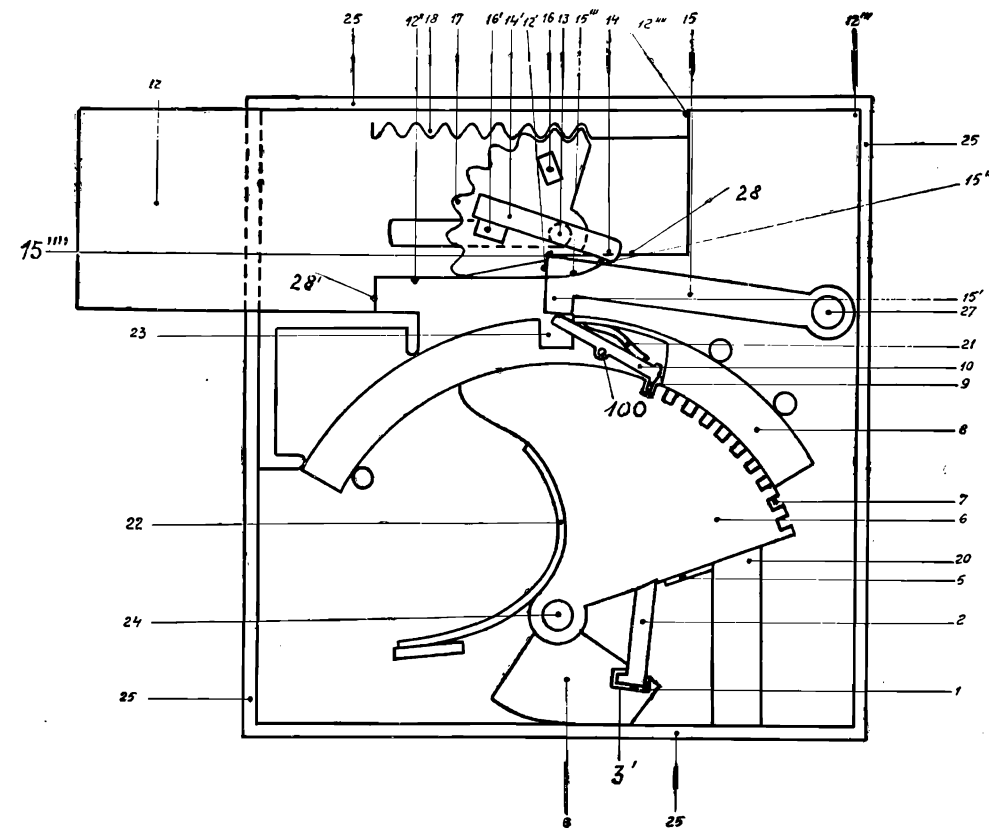

Fig 3.

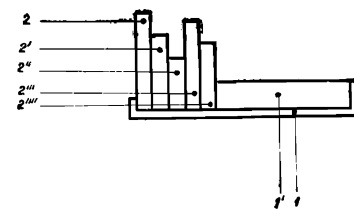

Fig. 2.

